

Preek 5: Markus 2: 1-12: Genezing en vergeving.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en groet

NLB 405 Heilig, heilig, heilig.

Wet

Psalm 119: 3

Gebed

Kinderen: "En Hij zag dat het goed was".

Zingen: "Hoor, de vogels zingen weer!".

Lezen: Markus 2: 1-12

Psalm 146: 5, 6

Preek

NLB 459 Ik breng een rechter aan het licht

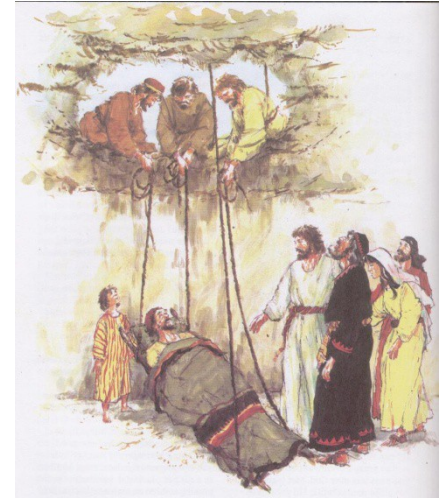
Gebed

Collecten

Opwekking 461

Zegen.

Preek:

Het verhaal over die verlamde man speelt aan het begin van Jezus' optreden.

En weet u wat zo opvalt?

Dat er aan het begin al zo enorm veel aandacht is voor deze Jezus uit Nazareth.

Zijn naam gaat van mond tot mond en overal komen de mensen vandaan met hun zieken.

Tientallen. Honderden.

Het hele land staat op zijn kop.

Nu is Jezus thuis. En de mensen stromen weer toe. Zoveel, dat ze zelfs op straat staan.

Misschien had Jezus thuis wat rust gezocht.

Maar nu de mensen bij Hem komen gaat hij toch weer vertellen over het Koninkrijk van zijn Vader. Daar was Hij ook voor gekomen!

1. Nood: En terwijl Jezus vertelt over de heerlijkheid van het hemelse rijk, staat Hij plotseling oog in oog met de nood van het aardse rijk.

Er komen vier mannen aan door de straatjes van Kapernaüm.

En tussen hen in ligt een verlamde man op een bed.

Hij is in de kracht van zijn leven: maar hij kan geen stap doen.

Anderen moeten hem dragen en voor hem zorgen.

Geschapen om als koning te heersen, ligt deze man als een zwak mens op bed.

Dat zien we in onze tijd en onze wereld nog steeds.

Nog steeds zijn er duizenden verlamd of blind of doof.

Sommige kinderen worden gehandicapt geboren.

Mensen kunnen ziek worden of een ongeluk krijgen.

Ouderen krijgen ziekten als Parkinson of Alzheimer.

In de steden komt er geen einde aan het bouwen van verzorgingstehuizen, ziekenhuizen en psychiatrische instellingen.

Het is een nood waar veel mensen zwaar aan tillen. Wat zwaar om elke dag te zorgen voor je gehandicapte kind. Voor je zieke vrouw. Voor je man in zijn rolstoel.

Zo tillen deze mannen hun zware last naar Jezus toe.

Alleen dat al: zij laten die man niet liggen, maar zij zorgen voor hem.
Zo mogen wij ook zorgen voor de mensen in ons midden met handicaps en beperkingen. Ze horen bij ons. In de gemeente. In onze wereld.

2. Verwachting: En deze mannen gaan naar Jezus toe en zij **verwachten** iets van Hem. Zij komen niet bij Hem om hun verwijten voor zijn voeten neer te gooien. Zoals mensen in onze tijd zo vaak doen. Verwijten over het lijden in de wereld.
Dan wordt God er bij gesleept met de vraag, wanneer Hij er eens iets aan gaat doen!
Mensen sterven soms met een vloek.

Maar deze mannen komen niet naar Jezus toe om hun verwijten voor zijn voeten neer te gooien, maar om hun vriend aan zijn voeten neer te leggen.
Zij slepen God er niet bij, maar zij gaan zelf naar God toe.
En dat is een groot verschil.
Zij zeggen ook niet: "Ach, als God je iets te dragen geeft, dan moet je dat maar dragen".
Nee, zij dragen hun last naar de Here Jezus toe en zoeken genezing.
Ja, en hun verwachting is zo groot, dat zij zich door niets laten tegenhouden.
Want als zij bij het huis van Jezus komen, zijn er al zoveel mensen, dat zij er helemaal niet in kunnen. En niemand gaat voor hen opzij. Er is geen doorkomen aan.

3. Geloof: Nu hadden die mannen kunnen denken: "Oké, we hebben het geprobeerd, maat. Morgen zullen we het nog wel eens proberen".

Nee, hun **geloof** is zo groot, dat ze nu ook doorgaan.
En wat doen ze?

Ze klimmen met hun zware last het dak op en beginnen het dak open te breken.
Zo'n dak bestond vaak uit sterke draagbalken, daarop een laag stro en daarop grote tegels.
Zij nemen wat tegels weg en laten de verlamde man op zijn matras aan een paar touwen naar beneden zakken. Midden tussen de mensen.
Aan Jezus' voeten.

Voor de mensen beneden was dit heel verrassend: ze horen vreemde geluiden boven zich.
Opeens valt het licht van de zon vol en warm het huis binnen.

Stro en stof dwarrelen naar beneden.

En even later zakt er een groot donker pak door het gat in het dak naar beneden. En vier paar ogen kijkt naar Jezus. Vol verwachting.

Vol geloof.

En dan staat er, dat Jezus hun geloof ook **zág**.

Hij **zág**, dat die 5 mannen wisten, dat Jezus die verlamde beter kon maken.

Zij hadden het maar niet geprobeerd.

Zo van: "Ach, je weet maar nooit! Misschien is het waar".

Nee: zij wisten. En niets kan hen tegenhouden.

Dat is geloven: naar God toegaan en dan wèten, dat God je hoort.

Wij kunnen soms zo aarzelend zijn.

Zo twijfelend. "Zou het wel echt waar zijn?!!".

Of we schamen ons een beetje. Voor de mensen. Zullen die mij niet een beetje vreemd vinden als ik zeg, dat ik echt in God geloof? En we zeggen maar niet te veel. Wat zullen mijn vrienden wel niet denken?

Maar geloven is weten, dat God er is en zijn beloften houdt.

Desnoods maak je een gat in het dak van je twijfels om vrij op te kijken naar je Vader in de hemel.

Jezus zag hun geloof. Jezus stuurt ze niet weg.

Dat had gekund.

Want het zijn eigenlijk een stel vandalen: ze hebben zijn huis al behoorlijk beschadigd.

Jezus wordt niet boos. Hij zag hun geloof.

4. Vergeving: Alleen, het gaat nu wel anders dan die vrienden hadden verwacht. Hij zegt tegen die verlamde man: "Uw zonden zijn u vergeven".

Moet u eens nagaan wat hier gebeurt: die mannen zijn heel die lange weg met hun vriend gegaan. Ze gaan zelfs het dak op en laten hun zware last voor Jezus' voeten zakken.

Ze hopen op genezing.

Maar wat zegt Jezus?

"Uw zonden zijn u vergeven". Punt. Dat is het. Meer niet.

Wat vreemd: ze komen voor genezing, maar ze ontvangen vergeving.

En daar staan ze.

Ja, wij weten, dat de Here Jezus straks die verlamde man ook echt nog wel zal genezen. Wij kennen de geschiedenis.

In gedachten zien wij die verlamde man al opstaan en zijn matras oppakken.

Maar: dat wisten die mensen niet!

Jezus geeft vergeving. Meer niet.

Nu weet Jezus natuurlijk ook heel goed, dat die 4 mannen om genezing komen voor die verlamde. Dat snapte iedereen, die erbij stond. Tientallen mensen hebben in die dagen hun zieken zo voor Jezus neergelegd. En allemaal kwamen ze om genezing.

Maar hier schenkt Jezus geen genezing, maar vergeving.

Schokkend.

Wij zouden zeggen: "Ja, eh, bedankt hoor, maar ik kwam eigenlijk voor een ander probleem".

En weet u wat Jezus zou zeggen?

"Nee, dat doe je niet! Ik help jou bij jouw echte probleem".

Jezus leert ons hier een heel belangrijke les.

Die vier mannen tillen zwaar aan het lijden van hun vriend en hebben er alles voor over dat de verlamde wordt genezen.

Maar leert Jezus hen, dat je aan je zonde nog zwaarder moet tillen dan aan ziekte of invaliditeit.

Hij leert ons om dieper te gaan, dan alleen maar genezing en weer kunnen lopen.

Hoe belangrijk dat op dat moment ook voor hem was.

Want, natuurlijk, iedereen, die in deze wereld verlamd is of blind, die wil weer kunnen lopen en zien. Met iedere cel in je lichaam verlang je daarnaar.

En dat mag.

Je mag er elke dag om bidden.

Ook die verlamde man op dat kleed voor Jezus voeten.

Diep van binnen denkt hij: "Als ik maar weer kan lopen! Dán zou mijn leven goed zijn en ik zou volmaakt gelukkig zijn! Ik zou nooit meer ontevreden zijn. Nooit meer klagen. Als ik maar weer kon lopen!".

Maar Jezus zegt nu: "Nee, jongen, je vergist je. Geef jezelf twee maanden en je zou tegen een ander probleem oplopen. Naar iets anders verlangen. In dit gebroken leven word je niet volmaakt gelukkig".

Ja, ook al ben je in dit leven gezond en succesvol, eenmaal word je toch ouder en sterf je een keer. En dan kom je voor de troon van God te staan.

En als je nooit de HERE hebt gezocht... ja, dan leef je eeuwig zonder God en zijn warmte.

En daar redt de Here Jezus deze verlamde man van. Hij redt hem van eeuwige invaliditeit!

Hij neemt de zware last van de zonde van hem over.

Als Jezus die man niet geneest, maar zijn zonden vergeeft, geeft Hij die verlamde man niet veel minder, maar schenkt Hij hem veel meer dan hij vroeg.

Hij kwam voor tijdelijk herstel, maar hij kreeg eeuwig herstel.

"Kind, uw zonden zijn u vergeven".

"Kind".

Het gebeurt niet vaak, dat iemand in de evangeliën wordt aangesproken met het tere woordje “kind”.

Maar hier gebeurt het. Troostend buigt Jezus zich over deze man heen: ‘kind’.

Op dat moment blijft hij daar nog machteloos liggen, maar hij wordt wel Gods kind.

En is dat niet het mooiste wat hij kon krijgen?

5. Proef: Dit antwoord van Jezus is niet alleen onverwacht, **het stelt ons ook op de proef:**

Willen we dit antwoord wel?

Als we zouden mogen kiezen tussen vergeving of genezing, vergeving of succes, dan zouden veel mensen voor genezing kiezen, voor succes en welvaart.

Dat is toch het belangrijkste zeggen we vaak: ‘als je maar gezond bent!’.

En als God dat niet geeft, heeft hij wat uit te leggen.

Want wij willen graag een God, die het ons naar de zin maakt. Welvaart is gewoon.

Dat valt mensen ook op, die als vreemdeling of vluchteling binnenkomen. Nederland is een welvarend land. Onze gezondheidszorg en ouderenzorg een van de beste van de wereld.

Maar wat wordt er veel geklaagd!

Het is echter andersom.

In een wereld, die de Schepper vaak op het hart trapt, is het niet gewoon, dat er leven is en eten en drinken. Dat is eigenlijk heel verrassend. Heel onverwachts. Genade heet dat.

En de vraag is of we daar wel oog voor hebben.

6. Duur: Het antwoord is ook helemaal **niet makkelijk voor Jezus.**

Helemaal niet goedkoop.

Het lijkt wel zo.

Zeggen “uw zonden zijn u vergeven” is natuurlijk makkelijker, dan zeggen “sta op en wandel”.

Want dat je zonden vergeven worden, dat kan niemand controleren.

Maar als je zegt “sta op en wandel”, ja, dat kan iedereen zien.

Als die man blijft liggen, dan weet iedereen dat je het niet kunt.

Het lijkt makkelijk.

Maar het is helemaal niet zo.

Als Jezus zegt “uw zonden zijn u vergeven”, dan is dat voor Hem een heel duur woord.

Heel riskant.

Want als Jezus zegt: “Uw zonden zijn u vergeven”, dan weet Hij heel goed, dat er Schriftgeleerden om Hem heen staan.

En zij spitsen hun oren: ‘Wat zegt deze rabbi nou? Zonden vergeven??! Maar zonden vergeven, dat kan God alleen! Hij stelt zichzelf gelijk aan God. Dit is Godslastering!’.

En op Godslastering stond de doodstraf.

Juist om deze reden gaat Hij straks aan het kruis: ‘Hij noemt zichzelf de Zoon van God en stelt zich dus gelijk aan God! Aan het kruis met Hem!!’, roepen de mensen.

Dit woord, vergeving, komt Jezus duur te staan.

Hij gaat de prijs voor die vergeving betalen aan het kruis.

Maar Jezus weet wat ze denken.

Daarom zegt Hij: “Om jullie te laten zien, dat Ik zonden mag vergeven, zal Ik ook deze man genezen”.

En dan tot die ma: “Ik zeg je, sta op, pak je bed op en ga naar huis”.

En het gebeurt.

De verlamde man staat op, neemt zijn matras op, en gaat naar buiten. De 4 mannen op het dak kunnen de slappe touwen ophalen en het dak weer dichtmaken.

Hiermee wil de Here Jezus iets leren.

Want de HERE Jezus heeft in de tijd, dat Hij op aarde rondwandelde vele honderden mensen genezen. Lammen, blinden, melaatsen, bezetenen. Noem maar op.

En later zullen ook de apostelen tientallen mensen genezen.

Ja, het is zelfs zo, dat de mensen hun zieken aan de kant van de weg leggen, zodat als Petrus en Jacobus daar langs lopen, die mensen zullen worden genezen, doordat alleen nog maar hun schaduw op hen valt.

Maar: lang niet alle zieken werden genezen.

In Israël toen al niet.

En nu ook niet..

Nog steeds zijn er miljoenen mensen ziek. Ook gelovige mensen, christenen.

Maar dat was ook Jezus' bedoeling niet.

De wonderen van Jezus laten zien dat Hij de zoon van God is. De Messias.

Zijn wonderen zijn tekenen bij Jezus' boodschap: ik ben jullie koning en ik breng jullie een nieuw koninkrijk.

Achter die wonderen ligt een nog veel groter wonder: de genade, de vergeving van God:

“Kind, uw zonden zijn u vergeven!”. Al je ontrouw, al je loze beloften, je egoïsme, alles wil ik je vergeven.”

7. Vertrouwen: De verlamde man ontving deze vergeving ook. Alleen hij ontving ook direkt daarop de uitwerking van die vergeving.

Wat wil Hij leren?

Dit: de genezing is eigenlijk “maar” een klein geschenk bij dat veel grotere geschenk: vergeving, vrede met God, een nieuw paradijs. Door die genezing dwingt Hij ons als het ware om van die genezing op te klimmen tot het geschenk van de vergeving.

Jezus geneest het lichaam. Maar hij geneest vooral ons hart.

Hij wil nog iets leren: vertrouwen.

Want die verlamde man kreeg vergeving en meteen ook genezing. Maar dat gebeurt lang niet altijd. Of beter: meestal niet.

Heel vaak laat de HERE ons wachten.

Veel mensen blijven jaren lang in een verpleegtehuis. Soms tot aan hun dood. Veel mensen blijven blind of verlamd. Mensen sterven aan kanker.

Waarom? Waarom niet vergeving en dan ook direct genezing?

Eén antwoord is dit: omdat de HERE geloof zoekt. Geloof je wel, dat je vergeving harder nodig hebt dan genezing? Vertrouw je wel op Gods belofte? Ook als die belofte zelfs pas na dit leven vervuld wordt?

De HERE beproeft het geloof.

Maar in die oefentijd ontvangen we wel uitzicht: Jezus laat ons vooruitkijken naar de tijd, dat heel het leven zal worden genezen. Want genade geneest. Van vergeving word je beter.

Zoals deze verlamde man.

Nu is het nog de tijd van hopen, bidden en waken. Je overgeven aan God. Straks komt de tijd van volkomen herstel. Want God maakt zijn werk af. Er komt eeuwig leven.

Dan kunnen de rolstoelen worden afgedankt. Verpleegsters en verplegers, artsen, therapeuten, mogen voorgoed hun werk neerleggen. Straks zijn alle dingen nieuw.

Nu moeten de gezonden de zieken nog vaak verzorgen en dragen.

En dat kan zwaar zijn.

Straks niet meer.

Dan kunnen ziekenhuizen dicht. Inrichtingen voorgoed gesloten. En ook de begraafplaats kan bij de kinderspeelplaats getrokken worden.

De belofte, dat heel het leven genezen zal worden glanst heerlijk op in de genezing van die verlamde man.

Vertrouw er maar op. Jezus zal dit doen. Hij kan het.

Amen.